

AUTE DE 22 DE FEBRER DE 1995

Recurs de Suplicació: resolucions recurribles

RESULTANT: que el Sr. Joan P. CH. en nom de la societat mercantil andorrana B.B. SA, interposà denuncia davant el Servei de Policia el 20 d'abril de 1994 contra Mª Roser B. R. per furts continuats.

RESULTANT: que el dia 15 de setembre de 1994 el Batlle va dictar el següent aute, que en la seva part dispositiva diu textualment: "ACORDA: decretar el sobreseïment provisional de les diligències prèvies registrades amb el núm. 173-2/94. Que es doni coneixement de la present resolució a les parts i que es notifiqui al Ministeri Fiscal i que s'anoti en el Llibre de registre".

RESULTANT: que el Sr. Josep PARRAMON LLAVET, en defensa de la societat mercantil andorrana B.B. SA, va formular recurs d'apel·lació en data 24 d'octubre de 1994; que en data 2 de desembre de 1994 el Tribunal de Corts va dictar aute la part dispositiva del qual diu: "ACORDA: desestimar el recurs d'apel·lació interposat pel Lletrat Sr. Josep PARRAMON LLAVET, advocat de la societat mercantil andorrana B.B. SA, contra l'aute dictat per l'Hble. Batlle Sra. Marina DURO SÀNCHEZ de data 15 de setembre de 1994, i confirmar aquest en tots els seus extrems".

RESULTANT: que l'advocat de la societat mercantil andorrana B.B. SA va formular recurs de Suplicació presentat en data 2 de gener de 1995, basant-se en el Decret de 13 de juliol de 1990, article 3.5 "error en l'apreciació de la prova" i demana que es denegui el sobreseïment provisional i que es segueixi la instrucció de la present causa fins que es declari penalment responsable en concepte d'autora del delictes d'apropiació indeguda tipificat a l'article 247 del Codi Penal a Maria Roser B. R.

RESULTANT: que el Ministeri Fiscal impugna l'admissió del recurs i demana que es retornin les presents actuacions al Tribunal del qual procedeix. La part recorreguda demana la desestimació del recurs i la confirmació de l'aute recorregut en tots els seus extrems.

CONSIDERANT: que el recurs de Suplicació, regulat pel Decret de 13 de juliol de 1990, compleix en el Principat d'Andorra una funció equivalent a la que en altres sistemes processals europeus es reconeix al recurs de Cassació, el

qual no està obert a tot tipus de control ni permet impugnar totes les resolucions judicials dictades en qualsevol procediment. L'art. 2 especifica quines resolucions es poden combatre en Suplicació, i compren les sentències dictades en primera instància pel Tribunal de Corts (núm. 1) i "els autes de sobreseïment i d'altres decisions d'aquell Tribunal que impedeixin la prossecució de la causa" (núm. 2). El recurrent pretén que l'aute de sobreseïment provisional de les diligències prèvies, dictat pel Batlle i l'aute confirmatori d'aquest pel Tribunal de Corts, és una resolució impugnada en tràmit de Suplicació. Aquest punt de vista no pot ser acceptat perquè el recurs de Suplicació està pensat per combatre les resolucions del Tribunal de Corts en les causes criminals, coneixement que li és atribuït, ja siguin sentències o autes de sobreseïment o resolucions equivalents "que impedeixin la prossecució de la causa". Tal cas no correspon al d'aquest recurs amb que es pretén impugnar l'aute de sobreseïment provisional de les diligències prèvies, resolució dictada pel Batlle, no pel Tribunal de Corts, contra la qual ja es va exercitar el recurs d'apel·lació que és el que el Codi de Procediment Penal estableix (art. 218). En el cas de referència el Tribunal de Corts no té per davant seu una causa de la qual n'estigui coneixent o de la qual li correspongui conèixer, sinó que ha actuat solament com òrgan ad quem per conèixer del recurs d'apel·lació interposat contra la resolució del Batlle.

CONSIDERANT: que, per tot l'esmentat, procedeix inadmetre el recurs de Suplicació interposat, imposant les costes processals al recurrent, i ordenant la devolució de les actuacions al Tribunal del qual procedeixen, als efectes corresponents.

Vistes les disposicions legals aplicables al present cas,

DECIDIM:

1.- La inadmissió del recurs.

2.- La imposició de les costes processals al recurrent.

3.- La devolució de la causa al Tribunal de Corts, amb certificació d'aquesta resolució als efectes corresponents.

Així ho acorden, manen i signen els Magistrats del M.I. Tribunal superior de Justícia Sala Penal, en dono fe.